

Josep Carner

LA PARAULA EN EL VENT

JOSEP CARNER

LA PARAULA
EN EL VENT

Edicions 62

Primera edició:
La paraula en el vent. Barcelona: edició de l'autor.
Impremta Fidel Giró, 1914.

Primera edició a la col·lecció Poesia: setembre del 2025.
Es reproduceix el text publicat a Josep Carner, Obra pètica ECOC 1/1.
Llibres de poesia 1904-1924. Barcelona, 2016. Edició de Jaume Coll,
però se'n modernitza l'ortografia.

© 2025 by Hereus de Josep Carner
© 2025 per l'edició by Jaume Coll Llinàs

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Moelmo
Impressió: Liberdigital

ISBN: 978-84-297-8301-8
Dipòsit Legal: B. 15.151-2025

Tots els drets reservats

TAULA

En el llindar	13
1 Veu de recança	15
2 Cançó de l'amor matiner	17
3 Divendres Sant	19
4 Relapse	20
5 A un amic	21
6 El viatge	23
7 Cançó florida	24
8 L'arç	25
9 Cançó d'abril	26
10 La mà imperiosa	27
11 Vora la mar és nada	28
12 Suavitat d'olor	29
13 La fidelitat del pelegrí	30
14 Plany	31
15 Mai no és tothom content	32
16 Cançó de l'instància amorosa	33
17 L'ajornament	34
18 La queixa del mirall	35
19 En terra estranya	36
20 L'absència	37
21 Recordança en la tardor	38
22 Descreença	39
23 Invenció del bes	40
24 Núvol fi de setembre...	41

25	Sentència	42
26	L'horabaixa al temple	43
27	Els somnis	45
28	La més alta	47
29	Conhort	48
30	El banc	49
31	Esperança	50
32	Infidelitat	51
33	Cançó de l'amor i son comiat	52
34	Un dia més	54
35	Romanç de la lluna clara	55
36	Esparses de tardor	62
37	El venticell	63
38	El refús	64
39	Acabaments	65
40	L'endemà de l'amor	66
41-43	Memòries	67
41	Amistat	67
42	Cada cosa en son lloc	67
43	Les fulles	67
44	L'ocell	68
45	Desolació	71
46	Arbres a la tardor	72
47	Punició	73
48	Cançó	77
49	Folla dona gentil...	78
50	Cançó orgullosa	79
51	A la Neciesa	80
52	L'elegia d'una rosa	81

53	Serenada d'hivern	82
54	Oració a Saturn	84
55	Març	85
56	Cant de març	86
57	L'oblit	88
58	El do inconegut	89
59	La bella dama que no vol cantar	90
60	El tell	94
61	Cançó	95
62	El pi i l'onada	96
63	Infidelitat	97
64	La immortal	98
65	Mitja nit	99

VEU DE RECANÇA

Ja dins sa via desconhortada
l'ànima meva, sola i poruga,
sent les primeres frescors divines
de la serena de la tarda.

I ara us somnio, las de la ruta,
oh amors que dàreu a ma existència
anys d'esperar-vos i anys de plorar-vos
i al mig, només una besada.

Dolces amigues, vistes a penes,
¿on és la vostra faç piadosa,
on són els aires que encara besen
les cabelleres que s'apaguen?

Un jorn vinguéreu silencioses
lliscant per l'ombra de ma tristesa,
i m'atansàreu el front de vori
ple de les gràcies matutines.

Com generoses us esvaíeu
perquè mos besos no em remordissin!
I com somrèieu i us inclinàveu
de tant saber-vos passatgeres!

Dins el silenci que omple la terra
jo us he sentides, trist, enyorívol
—ombra de l'ombra de mos ensomnis!—,
que tremolàveu llunyedanes.

També vosaltres en aquesta hora
sofriu, amigues, de recordança.
Mos ulls voldrien endevinar-vos
entre la posta violeta.

Potser us tornàreu en llar dormida
sacerdotesses d'una ara buida;
potser sou mortes i em sou benignes
des d'una vida més serena.

Dolces amigues, sóc en l'angoixa,
veig la mortalla de la tenebra.
Ai estelada llunya i divina,
en aquest freu, la Mort comanda.

CANÇÓ DE L'AMOR MATINER

Dematinet l'Amor venia,
dematinet.

Jo era un infant: la correntia
veia d'amor, mancat de set;
mai he sabut per quina via
ell s'atansà poc a poquet.
Dematinet l'Amor venia,
dematinet.

D'una besada em deixondia:
—Mira les roses, quin esplet!—
Ell em parlava i resplendia
sota la llum del roseret.
Dematinet l'Amor venia,
dematinet.

—Guaita el cabell que el vent destrua
i el jove si, naixent i dret;
guaita el mirar, tot fantasia,
que ara s'inclina, ara escomet—.
Dematinet l'Amor venia,
dematinet.

—Juga a l'amor, massa que un dia
serà ton cor d'angoixa estret.

¿Sents una tèbia melodia?
Ja arribaran la neu i el fred—.
Dematinet l'Amor venia,
dematinet.

—I acabaràs, quan l'hora sia,
plorant de cara a la paret
i la teva última follia
se't trencarà com un joguet—.
Dematinet l'Amor venia,
dematinet.